



## Arrest

nr. 95 489 van 21 januari 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. LENTZ loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. Op 6 augustus 2001 vroegen uw ouders K. M. (...) (O.V. X) en R. N. (...) (O.V. X) in België asiel aan. U was toen minderjarig. Op 10 augustus 2001 werd deze asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk bevonden. Op 2 oktober 2001 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U keerde met uw ouders terug naar Iran. Uw vader leerde in 1387 (Iraanse tijdrekening; stemt overeen met 2008/2009 Europese tijdrekening) een man kennen die voor het Ministerie van Binnenlandse zaken werkte, een zekere L. (...). L. (...) vroeg aan uw vader of hij geld wilde investeren in een handel in ijzer. Uw vader ging niet in*

op dit aanbod. Op een dag na de presidentsverkiezingen van 2009 waren uw beide ouders aan het wandelen in een park. Er kwam een groep demonstranten aangelopen en plots stonden uw ouders te midden van een confrontatie tussen demonstranten en ordetroepen. Uw vader trachtte uw (zwangere) moeder te beschermen en werd geslagen en gearresteerd. Hij verbleef hierna enkele dagen in een ziekenhuis. Uw moeder contacteerde L. (...) en vroeg hem of hij uw vader kon helpen. L. (...) zou iets regelen, zei hij, en uw vader werd vrijgelaten. Niet veel later besloot uw vader dat hij toch in de ijzerhandel wilde investeren en gaf hij geld aan L. (...). Hierna hoorde uw vader niets meer van L. (...) en zijn geld. Op een avond sprak uw vader, samen met een neef, af met L. (...). Ze ontmoetten elkaar in L. (...)’s auto waar het tot een discussie kwam. L. (...) haalde een wapen boven, maar uw vader slaagde erin dat wapen af te nemen, uit het raam te gooien en te vluchten. Uw vader keerde niet terug naar huis, maar dook onder. L. (...) kwam ondertussen een paar keer thuis naar uw vader vragen en probeerde u ook eenmaal in zijn auto te trekken bij uw school. Op een dag werd er voor uw vader een convocatie gebracht waarin hij werd uitgenodigd op de rechtbank. U weet niet precies waar de convocatie over ging, maar meent dat het te maken had met uw vaders probleem met de autoriteiten tijdens de wandeling met uw moeder, en dat L. (...) er voor iets tussen zat dat uw vader hier nu plots problemen mee kreeg. In de zesde maand van 1389 (augustus/september 2010) belde uw vader met de boodschap jullie spullen te pakken en elkaar aan de busterminal te ontmoeten. Hier hoorden jullie dat jullie Iran zouden verlaten. Jullie namen de bus tot in Urumieh, waar jullie door een smokkelaar werden opgewacht die jullie illegaal tot in Turkije begeleidde. In Turkije verbleven jullie twee weken in een stad, terwijl de smokkelaar jullie valse paspoorten klaarmaakte. Net voor jullie vertrek uit Turkije liet uw vader jullie weten dat hij niet over voldoende middelen beschikte om zelf mee voort te reizen. U vertrok alleen met uw moeder en uw twee jongere broers, vergezeld door een smokkelaar, S. (...). U kreeg uw paspoort nooit in handen en S. (...) leidde jullie door de luchthavencontroles. Jullie vlogen naar een voor u onbekend land, van waar jullie met een auto naar Antwerpen werden gebracht. Hier kwam uw oom M. K. (...) jullie ophalen. De volgende dag, op 15 september 2010, diende uw moeder een asielaanvraag aan. U was destijds minderjarig. Uw moeder sprak geregeld met uw vader die nog steeds in Turkije was en die haar beloofde zo snel mogelijk naar België te reizen. Uw vader kwam evenwel nooit naar België en uw ouders maakten steeds vaker ruzie aan de telefoon. Uw moeder vond het leven in België moeilijk. Ze ging nooit naar buiten en had slaapproblemen. Op een dag in juli 2011 kwam u thuis en waren uw moeder en uw broers vertrokken. Uw moeder had een afscheidsbrief achtergelaten waarin ze schreef dat ze hoopte dat jullie elkaar later terug zouden zien en dat het haar speet dat ze geen afscheid had kunnen nemen. U nam contact op met uw oom M. (...) die in hetzelfde gebouw woonde en jullie meldden de verdwijning van uw moeder en broers bij de politie. U hoorde hierna slechts eenmaal van uw moeder, die u evenwel niet vertelde waar ze was. Enkele maanden na de verdwijning van uw moeder telefoneerde uw vader u, die toen nog steeds in Turkije verbleef. Op 17 oktober 2011 diende u in België een eigen asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw geboorteboekje (shenasnameh); een kopie van de afscheidsbrief van uw moeder; enkele Iraanse schoolrapporten; een attest van inschrijving in een school in Luik; enkele attesten i.v.m. door u gevolgde taallessen Frans; twee attesten van uw OCMW i.v.m. uw maandelijkse toelage; een attest van de Dienst Voogdij betreffende uw voogd; een attest van de politie van Luik waarin bevestigd wordt dat uw moeder sinds 13 juli 2011 verdwenen is en u dit aan de politie gesignaleerd heeft.

#### B. Motivering

Na een grondig onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de elementen in uw administratieve dossier stel ik vast dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat u er niet in slaagde uw reisweg - u zou illegaal en met een vals paspoort vanuit Iran via Turkije naar België zijn gereisd - aannemelijk te maken. Zo duiken er verschillende eigenaardigheden op in uw verklaringen die de geloofwaardigheid van uw beweerde illegale reis via Turkije ernstig op de helling zetten. U verklaarde dat u voor jullie vertrek naar België samen met uw ouders en broers gedurende twee weken in een Turkse stad heeft verbleven. U wist evenwel niet welke stad (CGVS, p. 12). Uiteindelijk vertrok u samen met uw moeder en twee jongere broers, vergezeld door een smokkelaar met het vliegtuig. U wist echter niet vanuit welke stad in Turkije jullie vlogen, wist ook niet naar welk land jullie vlogen en kon al evenmin zeggen met welke luchtvaartmaatschappij jullie reisden (CGVS, p. 13-14, 15). Wat deze vliegtuigreis vanuit Turkije naar een onbekend land met een vals paspoort betreft, dient verder opgemerkt te worden dat het zeer bevreemdend is dat u niet wist welke kleur het paspoort had, van welk land het paspoort afkomstig was, of er een foto van u in stond en welke naam in het valse paspoort stond (CGVS, p. 14-15). U beweerde in dit verband dat noch u noch uw moeder jullie paspoorten ooit in handen hadden en dat de smokkelaar jullie langs de luchthavencontroles leidde (CGVS, p. 13, 14, 15). Deze door u geschetste

gang van zaken is evenwel maar moeilijk te verenigen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat er op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat er steeds de mogelijkheid bestaat om te worden ondervraagd over documenten en identiteit, en dit op individuele wijze. Gelet op het grote risico aan (identiteits-)controles en bevragingen te worden onderworpen met betrekking tot uw persoon, (reis)documenten en (reis)bedoelingen kan er aldus worden verwacht dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken en dat u voorbereid zou zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in het paspoort. Voorgaande bevindingen ondermijnen ernstig de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde reisroute en bijgevolg tevens de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde omstandigheden van uw vertrek uit Iran.

Dat er aan de door u beweerde omstandigheden van uw vertrek geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit een aantal fundamentele inconsistenties tussen uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en deze van uw moeder afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo beweerde u dat uw vader **tijdens een wandeling** met uw moeder, waarbij ze te midden van demonstranten terechtwamen, **gearresteerd** werd en **verschillende dagen in een ziekenhuis** verbleef, totdat L. (...) uw vader vrij kreeg (CGVS, p. 18, 19). Het is evenwel opmerkelijk dat uw moeder hier bij de Dienst Vreemdelingenzaken **met geen woord over repte** (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken moeder d.d. 24/9/2010, vraag 36). Voorts beweerde u dat uw vader samen met zijn neef met L. (...) afspraak in diens auto. U stelde expliciet dat uw vader **vooraan** naast L. (...) zat en dat hij het wapen dat L. (...) boven haalde **zelf** kon afpakken en weggooien (CGVS, p. 18, 21-22, 25). Uw moeder verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken daarentegen dat uw vader samen met zijn nicht afspraak met L. (...) en dat uw vader **achterin** de auto zat. Ze voegde hier aan toe dat uw vader L. (...) bij zijn nek greep, waarna L. (...) een wapen boven haalde dat hem werd afgenomen **door uw vaders nicht**. Uiteindelijk zou uw vader zijn geld **teruggekregen** hebben van L. (...) (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken moeder d.d. 24/9/2010, vraag 36). Uzelf stelde echter nadrukkelijk dat uw vader zijn geld **nooit terugkreeg** van L. (...) en dat hij meteen vluchtte (CGVS, p. 25). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden beweerde u dat uw moeder u nooit verteld heeft dat uw vader het geld teruggekregen had en dat u alles slechts gehoord had in een conversatie tussen uw beide ouders (CGVS, p. 25-26), wat evenwel een onvoldoende uitleg is ter rechtvaardiging van de vastgestelde tegenstrijdigheden, temeer daar u kort voordien nog duidelijk aangaf dat u het incident in de auto kon beschrijven omdat u uw vader dat zelf had horen vertellen aan uw moeder en dat u er zeker van was dat uw vader zijn geld niet teruggekregen had van L. (...) (CGVS, p. 25).

Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en vluchtrelaas.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw shenasnameh bevestigt enkel uw identiteit en nationaliteit, welke in deze beslissing niet ter discussie staan. De Iraanse schoolattesten tonen aan dat u van 2005 tot 2010 in Iran onderwijs heeft gevolgd, terwijl de Belgische attesten aantonen dat u sinds 2011 in een Belgische school ingeschreven bent en lessen Frans heeft gevolgd. Uit de documenten van het OCMW blijkt enkel dat u sinds juli 2011 een maandelijkse vergoeding ontvangt. Tot slot blijkt uit de afscheidsbrief van uw moeder en uit het attest van de politie dat uw moeder thuis vertrokken is. Hieraan wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld.

Tot slot kan hier aan toegevoegd worden dat er inzake de tweede asielaanvraag van uw moeder, R. N. (...) (O.V. 5.059.047), werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij geen gevolg heeft gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat haar op 4 september 2012 opriep en omdat zij mij geen geldige reden heeft meegedeeld ter rechtvaardiging van haar afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de datum van deze oproeping.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/7ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Verzoekende partij betoogt onder verwijzing naar artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het volgende: *“Het CGVS moet rekening houden met zijn jonge leeftijd en het feit dat hij alleen in België is. Sinds drie maanden is hij achttien jaar oud. Hij is in België aangekomen wanneer hij vijftien jaar was. Hij was minderjarig. Als hij naar Iran terugkeert zal hij opnieuw alleen zijn. Zijn vader is in Turkije, zijn moeder en zijn broers zijn verdwenen en zijn grootouders zijn heel oud. Zijn grootvader is heel ziek. Hij heeft heel weinig contact met hun.”* Verzoekende partij voegt eraan toe dat verwerende partij bovendien een manifeste appreciatiefout heeft begaan door telkens de meest nadelige interpretatie te weerhouden.

2.2.2.2. Door de Raad kan niet worden ingezien hoe het loutere feit dat verzoekende partij heden als meerderjarige alleen zou zijn in Iran zou kunnen leiden tot de erkenning van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals respectievelijk bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat bovendien ook na dit *in concreto* aan te tonen. In de mate dat verzoekende partij met voormeld betoog met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden poogt te verwijzen naar haar jeugdige leeftijd oordeelt de Raad dat van een persoon die op het ogenblik van de gebeurtenissen op een leeftijd van vijftien jaar is gekomen en derhalve geen *infans* meer is, in redelijkheid mag worden verwacht dat deze de gebeurtenissen die hem zijn overkomen en/of waarvan hij kennis kreeg en die een wezenlijk element uitmaken van het door hem voorgedragen asielaanvraag naar waarheid kan mededelen.

Voor wat betreft het argument dat verwerende partij steeds de meest nadelige interpretatie zou hebben weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij niet aantoont welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden.

2.2.3. Waar verzoekende partij onder de titel *“aangaande zijn vaders problemen”* op summiere wijze nogmaals de problemen tussen haar vader en zijn zakenpartner L. uiteenzet, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden oppert verzoekende partij wat betreft de problemen naar aanleiding van de wandeling van haar ouders dat bij het interview van haar moeder op de Dienst Vreemdelingenzaken dit gehoor erg kort was, mede gezien de ziekte van haar broer, en betreffende de afspraak van haar vader met L. dat noch haar vader, noch haar moeder haar desbetreffend iets heeft uitgelegd, doch zij haar ouders over deze afspraak heeft horen praten.

2.2.4.2. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die

wijzen op een vrees of een risico en dit gehoor niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van een asielzoeker, *in casu* de moeder van verzoekende partij, worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt, meer in het bijzonder het bij toeval opgeslokt worden in een betoging na de presidentsverkiezingen van 2009 waarbij haar echtgenoot werd gearresteerd en mishandeld, dientengevolge werd opgenomen in het ziekenhuis en dit finaal resulteerde in een zakenrelatie met L. Dat de moeder van verzoekende partij deze uiterst beknopte feitelijke omstandigheid, die een wezenlijke mishandeling en vervolging van haar echtgenoot inhoudt en tevens het ontstaan van de zakenrelatie tussen haar echtgenoot en L. verduidelijkt, wegens tijdsgebrek niet zou hebben kunnen aangeven, kan in redelijkheid door de Raad niet worden aanvaard. De flagrante omissie van een dergelijk wezenlijk element in het asielrelaas en dit in tegenstelling tot het voorgehouden relaas van verzoekende partij ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Ten slotte kan door de Raad niet worden ingezien hoe de onjuistheid van het door verzoekende partij voorgehouden relaas betreffende de afspraak tussen haar vader en L. zou kunnen worden vergoelijkt door het gegeven dat dit verhaal haar noch door haar vader, noch door haar moeder werd uitgelegd, doch zij enkel het verhaal kende doordat haar ouders dit relaas onderling aan elkaar vertelden en zij bij dit moment aanwezig was waardoor de feitelijke omstandigheden haar aldus bekend waren.

Desbetreffende vaststellingen betreffende uitermate opvallende inconsistenties aangaande wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas blijven dan ook onverminderd overeind en verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten.

2.2.5. Voor wat betreft de motivering omtrent de reisweg van verzoekende partij wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven, zoals uiteengezet onder punt 2.2.4.2., dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas totaal geen geloof kan worden gehecht.

2.2.6. Waar verzoekende partij verwijst naar artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 57/7ter, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 57/7ter e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat *“de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet.

2.2.7. De opmerking van verzoekende partij dat zij gestraft wordt door de afwezigheid van haar moeder daar zij onder dezelfde asielaanvraag viel, kan door de Raad niet worden gevolgd nu verzoekende partij zelf een eigen asielaanvraag heeft kunnen indienen.

2.2.8. De vastgestelde flagrante inconsistenties betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT